

Ministeren

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 12. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 205 (alm. del) efter ønske fra Josephine Fock (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 205:

Vil ministeren oplyse, om ministeriet siden Paposhvili-dommen den 13. december 2016 ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fulgt op på og sikret, at udviste udlændinge, der har fået afslag på humanitært ophold, har reelle behandlings- og overlevelsesmuligheder i hjemlandet? Har ministeriet kendskab til sager, hvor den udviste ikke har haft reelle behandlingsmuligheder efter hjemsendelsen og helbredsmæssigt lidt herunder? Hvilke tiltag har ministeriet generelt taget siden dommen for at sikre dette, og hvilke tiltag har ministeriet taget i de konkrete sager, hvor ministeriet er blevet bekendt med manglende reelle behandlingsmuligheder?

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der med *udviste* udlændinge sigtes til udlændinge, der er udelukket fra humanitær opholdstilladelse som følge af kriminalitet, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4.

I den konkrete sag *Paposhvili mod Belgien* var Paposhvili udelukket fra at blive meddelt opholdstilladelse som følge af, at han havde begået kriminalitet i Belgien. De belgiske myndigheder undersøgte på den baggrund ikke, om den behandling, som Paposhvili havde brug for, var tilgængelig i hjemlandet. Selvom Paposhvili var udelukket fra opholdstilladelse på grund af, at han havde begået kriminalitet, fandt domstolen, at det ville have udgjort en krænkelse af EMRK artikel 3, hvis Paposhvili var blevet udsendt af Belgien, da de belgiske myndigheder ikke havde foretaget nogen undersøgelse eller vurdering af, hvilken risiko den pågældende i lyset af sine helbredsforhold og behandlingsmulighederne i Georgien ville blive udsat for i relation til risikoen for en behandling omfattet af EMRK art. 3, hvis han blev udsendt til Georgien.

Der er på samme måde efter dansk ret mulighed for at udelukke en udlænding fra opholdstilladelse, hvis pågældende har begået kriminalitet. Det følger således af

11. januar 2018

Humanitært ophold og
udsendelser
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 18243
Akt-id 339502

udlændingelovens § 10, stk. 4, at en udlænding, der har indrejseforbud, ikke kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9-9 f, §§ 9 i-9 n eller 9 p, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst to år efter udrejsen, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4. Kravet om, at der skal være forløbet to år fra udrejsen, gælder dog ikke for en udlænding, som ikke er EU-borger, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 b (om ulovligt ophold), jf. § 10, stk. 4, 2. pkt.

Efter praksis vil en udlænding, som er udvist af Danmark ved dom med et indrejseforbud, således være udelukket fra at blive meddelt humanitær opholdstilladelse, hvis vedkommende ikke har været udrejst i to år.

Efter praksis har Udlændinge- og Integrationsministeriet hidtil som udgangspunkt ikke nærmere undersøgt sygdommens karakter samt tilgængeligheden af medicin i hjemlandet i de sager, hvor udlændingen er udelukket efter udlændingelovens § 10, stk. 4.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har på baggrund af Domstolens dom fundet anledning til at justere praksis i forbindelse med behandling af sager, hvor der meddeles afslag på humanitær opholdstilladelse som følge af, at udlændingen er udelukket efter udlændingelovens § 10, stk. 4, således at den stemmer overens med Domstolens dom.

På den baggrund er der ud fra en manuel gennemgang af denne type sager foreløbigt fundet 1 konkret sag, der nu er genoptaget til fornyet behandling.

Det bemærkes, at der ikke af dommen *Paposhvili mod Belgien* følger, at der skal gives en opholdstilladelse, hvis udlændingen ikke kan udsendes, da den pågældende som nævnt vil være udelukket fra opholdstilladelse. I stedet kan der blive tale om, at den pågældende må henvises til tålt ophold her i landet, eller at der skal foreligge en garanti, der sikrer dem behandling i hjemlandet, hvorefter udvisningen kan effektueres.

Ministeriet har i øvrigt ikke kendskab til sager, hvor udviste udlændinge ikke har haft reelle behandlingsmuligheder i hjemlandet.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft